

nøgne Jords Værdi, men det er da ogsaa det hele. At gennemføre en Ordning, som passer under alle Forhold, saa at alle erklærer sig veltilfredse med den, er ganske sikkert umuligt.

Jeg kunde have Lyst til, ligesom den ærede foregaaende Taler, at nævne et Eksempel paa, hvordan denne Ordning vil virke i en Skyldkreds. Eksemplet angaar en Skyldkreds her paa Sjælland, og Vurderingen stammer fra 1920. Samtlige Gaarde er i Gennemsnit pr. ha ansat til 2 440 Kr., samtlige Huse i Gennemsnit pr. ha til 3 828 Kr., Jordværdien af samtlige Gaarde gennemsnitlig pr. ha til 1 503 Kr., Huse 1 504 Kr. — de ligger altsaa saa nær op ad hinanden, som de kan —, Bygningsværdien af samtlige Gaarde gennemsnitlig pr. ha til 914 Kr., for samtlige Huse 2 324 Kr.; samtlige Gaarde fra 4 til 12 Tdr. Hartkorn pr. ha 837 Kr. og samtlige Gaarde fra 1 til 2 Tdr. Hartkorn pr. ha 1 425 Kr. Dette Eksempel viser tydeligt, hvorledes Bygningerne tynger paa de mindre og paa de større Ejendomme, og jeg kan efter en saadan Beregning ikke se, at dette Lovforslag skulde ramme ved Siden af. Det er muligt, at det kan være vanskeligere her i København at træffe den rette Vurdering af Grundene, men umuligt kan jeg slet ikke anse det for at være, det maa vel kunne lade sig gøre. Jeg har været med til at vurdere Grunde i en mindre Købstad. Det er for mig gaaet fra Haanden paa en god Maade.

Det ærede Medlem sagde, at Mangerne vilde blive større ved Jordvurderingen end ved Ejendomsskyldvurderingen. Det er muligt, at det ærede Medlem allerede har sine Erfaringer fra de Vurderinger, der er foregaaet, og at han ved et Gennemsyn af en Fortegnelse er kommet til det Resultat, at Jordvurderingen ikke ligger godt. Jeg maa imidlertid atter her henvise til mine Udtalelser ved første og anden Behandling. Jeg regner ikke med de Jordvurderinger, der er foretaget, i den Grad, som det ærede Medlem syntes at gøre. Det er min faste Overbevisning, at den Omstændighed, at man vidste, at Vurderingerne ikke vilde blive benyttet som Skattegrundlag, har bevirket, at man er gaaet let hen over Jordvurderingen, og at Vurderingerne nu vil blive foretaget paa en ganske anderledes grundig Maade. Jeg vil derfor, i Modsætning til de to ærede foregaaende Talere, anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg hører til dem, som af ganske Hjerte ønsker den højtærede Finansminister til Lykke med det Resultat, her foreligger. Jeg betragter dette Lovværk som det første Skridt paa Vejen til en god og retfærdig Beskatning, og jeg mener, i Modsætning til det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ole Hansen), at hvis der bliver Tale om en Skatteomlægning fra By til Land — den bliver kun ganske ringe —, er dette ikke afgørende. Det afgørende er, at der foreligger et virkelig retfærdigt Skattegrundlag, og det mener jeg, at den foreslaaede Reform vil give. For Resten har det ærede Medlem jo ikke altid været saa bange for Skatteomvæltning og Skatteovervæltning. Den Skattereform — hvis man kan kalde den saaledes —, der fandt Sted i Begyndelsen af dette Aarhundrede, og som fik det ærede Medlems betydelige Medvirkning, væltede i meget høj Grad Skattebyrderne fra de Skuldre, som bar dem, over paa andre, i langt højere Grad, end Tilfældet er her efter. Jeg kan i hvert Fald ikke se, at hvad der skete den Gang, har en saa stærk Forbindelse med Retfærdigheden som det, der nu sker. — I øvrigt vil det neppe være formaalstjenligt at komme ind paa en ny Debat om de Synspunkter, som var fremme ved første Behandling, og jeg skal i Tilslutning til mine tidligere Udtalelser indskrænke mig til at anbefale mine Partifæller at stemme for Lovforslaget.

Maagaard: I Modsætning til min Partifælle, det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ole Hansen), som anbefalede Tinget at stemme imod det foreliggende Lovforslag, vil jeg blot anbefale Tinget at stemme for det. Jeg har forstaaet det ærede Medlems Modstand mod Lovforslaget saaledes, at hans Hovedanke ikke saa meget var dette, at man gik over til Beskatning af Grunden, som dette, at man ikke var eller kunde være sikker paa, at Vurderingen blev fuldt ud fyldestgørende; det stemmer ogsaa med de Udtalelser, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) fremkom med ved første Behandling. Nu er er det min Opfattelse, der er grundet paa et mangeaarigt Arbejde med disse Forhold, at en Grundværdi absolut kan ansættes og kan ansættes rationelt af de Vurderingsraad og Vurderingsmyndigheder, som der her er Tale om. De Principper for Værdiansættelsen, der er nedlagt i det foreliggende Lovforlag, mener jeg for Tiden er de bedste, der kan benyttes, naar man i det hele taget skal over